

Βιβλιοπαρουσίασις

π. Σπυρίδωνα Βασιλάκου

*Τὸ παραμῦθι σου ἄνοιξε...
Ἀπὸ τὰ παραμῦθια τοῦ χθὲς
στὴν ἀλήθεια τοῦ σήμερα!*

Ἐκδόσεις «Ἀρχονταρῖκι», Ἀθήνα 2017,
σελίδες 175 (20 x 20 ἐκ.).

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι φιλεπίστροφη. Ἐχει τὴ δυνατὴ τῆς ἐπιστροφῆς διάθεση. Ἡ σύλληψη αὐτῆς τῆς τάσης ἔγινε τὴν τραγικὴ στιγμὴ τῆς φυγῆς ἀπὸ τὴν παραδείσια τῆς ἀγάπης κατάστασι. Ὅλα τὰ κύτταρα, πνευματικὰ καὶ σωματικὰ, κοινώνησαν τὴν πικρὴ γεύσι τοῦ ξεριζωμοῦ καὶ τῆς προσφυγιάς. Ἐτσι πόθησαν νὰ γευτοῦν καὶ πάλι μὲ τὴν λαβίδα τῆς ἐπιστροφῆς τὴν Θεία Κοινωνία, τὸν ἐπαναπατρισμὸ στὸν παράδεισο, στὸν προδομένο καὶ ἐγκαταλελειμμένο Θεό. Δρόμος ἐπιστροφῆς, τὸ παρελθόν. Ἐνα μακρὸν σχοινὶ μὲ κόμπους σφιχτοδεμένους ἀπὸ τὰ δάκτυλα τοῦ ἐγωισμοῦ. Πτώσεις ὀδυνηρές, ἀστοχίες πνευματικές, ἀμαρτίες ἀθεράπευτες. Ἡ παρουσία τους, ἀπουσία ἀγάπης, ἐξορία τῆς χάριτος. Ὅχημα στὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, ἡ μετάνοια. Ἐκεῖνη ἀγκαλιάζει τὸν Θεὸ πρὶν ἀκόμη τὸν πλησιάσει ἡ ψυχὴ. Ἐκεῖνη ποὺ διακριτικὰ ρίχνει τὸν πόθο, τὴν λαχτάρᾳ γιὰ τὸν Θεὸ καὶ στὴν διάθεσι καὶ στὴν ἐπιθυμία τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκεῖνη ποὺ ταπεινὰ σκύβει, νὰ λύσει τοὺς κόμπους καὶ νὰ ἐλευθερώσει

ὅ,τι ἀπὸ τὴν ψυχὴ αἰχμαλωτίστηκε. **Π**ρο-
ορισμὸς τῆς μετανοημένης ἐπιστροφῆς, ἡ
παιδικότητα. **Ἡ** ἐπίγεια βάση ἐκτόξευσης
τῆς ὑπαρξῆς στὴν οὐράνια πατρίδα. **Ὁ**
λόγος τοῦ Κυρίου, σφραγίδα γνησιότητας
καὶ ἀληθείας. **«**Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ
στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν
ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. ιη' 4-5). **Σ**τὸν λόγο
αὐτὸ τοῦ Κυρίου, θὰ μπορούσες νὰ ἀπορήσεις καὶ νὰ ἐκφρα-
στεῖς, ὅπως ὁ Νικόδημος, ὁ κρυφὸς μαθητῆς.

Δηλαδή θὰ πρέπει νὰ βρεθῶ πάλι στὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας
μου καὶ νὰ ξαναγεννηθῶ; **Ὁ**χι βέβαια. **Δ**ὲν σώζει ἡ παιδικὴ
ἡλικία. **Ὁ** Κύριος δὲν ζητᾷ τὴν ἀνευθυνότητα τῆς παιδικῆς
ἡλικίας. **Δ**ὲν ἀναφέρεται στὴν ἀπειρία τῆς ἢ στὴν ἀπουσία
τῆς γνώσης. **Ὁ** Χριστὸς μιᾷ γιὰ τὴν καθαρότητα ποὺ ξεχει-
λίζει μέσα ἀπὸ τὰ ἄθῳα βλέμματα, τὶς ἀπλὲς σκέψεις, τὶς
ἐλεύθερες ἀπὸ τὶς ἀγκυλώσεις τοῦ συμφέροντος κινήσεις. **Ὁ**
Κύριος μιᾷ γιὰ κατάσταση πνευματικὴ καὶ ὄχι γιὰ περίοδο
χρονικὴ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. **Ζ**ητᾷ αὐτὴν τὴν κατάσταση
μέσα στὴν ὁποία ἀναπαύεται ὁ Θεός. **Τ**ὴν κατάσταση ποὺ
καὶ ἐσὺ μέσα στὴν ἀτμόσφαιρά τῆς ἀναπνέεις τὴν χαρὰ καὶ
τὴν χάρη, μέσα στὸ κλίμα τῆς ἀγγίζεις τὴν εἰρήνη. **Ἡ** καθα-
ρότητα τῆς ζωῆς, ἡ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό, ὅπως
τοῦ παιδιοῦ στὸν πατέρα, ἡ ἄδολε ἀγάπη, ἡ ταπεινὴ ὑπα-
κοὴ ὁδηγοῦν στὴν ἐμπειρία τῆς οὐράνιας τοῦ Θεοῦ Βασιλείας
στὴν ἐπίγεια τοῦ ἀνθρώπου πορεία.

Ἐνας εἶναι ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς, ἡ μετάνοια. **Δ**ύσκο-
λος, στενὸς καὶ ἀνηφορικός. **Σ**ηκώνεις ὅλη σου τὴν ζωὴ, τὸ
σταυρὸ σου δηλαδή. **Μ**ετακομίζεις. **Π**ολλὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχον-
τά σου, πάθη, κακίες, ἐμπάθειες, πρέπει νὰ τὰ πετάξεις γιὰ
νά... πετάξεις. **Ἡ** μικρότητά τους δὲν χωρᾷ στὴν ἀπεραντο-
σύνη τῆς παιδικότητας. **Π**ρέπει νὰ ἀφήσεις, νὰ διώξεις, νὰ
λύσεις, νὰ δέσεις, νὰ δεχθεῖς, νὰ ἀρνηθεῖς, νὰ ταπεινωθεῖς
γιὰ νὰ πορευθεῖς. **Ἡ** πόρτα τοῦ παιδικοῦ τρόπου εἶναι χα-
μηλή. **Θ**ὰ χρειαστεῖ νὰ σκύψεις, ὅπως ὁ λειτουργὸς μπροστὰ
στὴν Ἁγία Τράπεζα.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἓνα καὶ μοναδικὸ δρόμο ἐπιστροφῆς στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι δρόμοι. Δὲν εἶναι ὅμως ἐπιστροφῆς ἀλλὰ ἀναδρομῆς. Ἔνας τέτοιος δρόμος εἶναι καὶ ἡ σκέψη. Εἶναι δρόμος εὐκόλος. Ὅχημα δὲν εἶναι ἢ μετάνοια ἀλλὰ ὁ λογισμὸς. Φθηνὸ εἰσιτήριο καὶ μὲ σύντομη ἐπιστροφή στὴν τωρινή σου κατάσταση. Δὲν παίρνεις καμία ἀποσκευή. Ταξιδεύεις γιὰ μία μόνο ἀνάσα. Ὅχι καθαροῦ ἀέρα ἀλλὰ καθαρότητας ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία. Σύντομα ὁ λογισμὸς θὰ σὲ ἐπαναφέρει καὶ θὰ σὲ ρίξει στὴν ρηχὴ τῆς καθημερινότητας κολυμβήθρα.

Ὅποιο δρόμο ὅμως καὶ ἂν πάρεις, εἴτε τῆς ἐπιστροφῆς, εἴτε τῆς ἀναδρομῆς, εἶναι βέβαιο πὼς θὰ συναντήσεις τὶς γεροντικὲς μορφές γιαγιάδων καὶ παππούδων πὺ ἀγκάλιασαν τρυφερὰ καὶ ὑπερασπίστηκαν ἥρωικὰ τὸν παράδεισο τῆς παιδικότητάς σου. Μοιάζουν μὲ ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, τὰ σκαμμένα ἀπὸ τὸ ἀλέτρι τοῦ χρόνου καὶ τὰ λουσμένα ἀπὸ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ στὸ εἰκόνισμα τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου.

Σὰν ψηλὰ τεῖχη ὀχυρωμένης πόλης, οἱ Ἅγιοι Θεοπάτορες Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα, ὁ κατάλευκος πρεσβύτες Συμεὼν καὶ ἡ Ἁγία γιαγιά Ἄννα, περικυκλώνουν προστατευτικά, ἀγκαλιάζουν λατρευτικά, νανουρίζουν δοξολογικὰ καὶ κοιτοῦν ἱκετευτικὰ τὸν μεγάλο Θεὸ σαρκωμένο στὴν μορφή ἑνὸς μωροῦ. Γνωρίζουν καλὰ πὼς ἀκόμα ζοῦν καὶ βασιλεύουν, ὅπως καὶ σήμερα, «οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ» (Ματθ. β' 8).

Ὅπως τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καὶ οἱ δικοὶ σου γιαγιάδες καὶ παππούδες στάθηκαν δίπλα σου. Διάκονοι καὶ λειτουργοὶ στὸν ναὸ τῆς παιδικότητάς σου. Πάλεψαν γιὰ νὰ μὴν κλέψει κανεὶς τὴν καθαρότητα καὶ ἀδειάσει τὸ περιεχόμενο τῆς ψυχῆς σου. Ἡ ὄραση τῆς ἀγάπης τους δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ σὲ βλέπει σὰν παιδί, ἀκόμα καὶ ὅταν εἶχες φύγει «εἰς χώραν μακρὰν» (Λουκ. ιε' 13). Πόσο ἀλήθεια μοιάζουν μὲ ἐκεῖνον τὸν Πατέρα, πὺ ὅσο ὁ γυιὸς του χανόταν στὸν ὀρίζοντα τῆς ἀπειρίας του, τόσο περισσότερο παιδί του γινόταν. Πόσες φορὲς

νά ξενιτεύτηκε ή αγάπη τους στήν αυτοεξορία τής άσωτίας σου. Ένα ισχυρό όπλο τους για τήν υπεράσπιση τής παιδικής ψυχής και τò παραμύθι. Πόσα δέν δίδαξαν με τò παραμύθι.

Τήν έμπειρία τής ζωής. Τήν βαρύτητα του περιεχομένου τής ψυχής. Τήν σπουδαιότητα τής άρετής. Τήν καλλιέργεια του ήθους. Τήν ήττα του κακού. Τόν θρίαμβο του καλού. Τήν άδυναμία του ισχυρού. Τήν δύναμη του ταπεινού. Τήν άνάσταση τής δικαιοσύνης. Τήν νέκρωση τής άδικίας. Πόσα μαθήματα σοφου πανεπιστημιακού δασκάλου στο άμφιθέατρο τής άγκαλιάς τους. Ξαναγυρίζουμε στον κήπο των παραμυθιών, για να έργαστοΰμε στην συγκομιδή τής αλήθειας. Έπιστρέφουμε με τήν πεποίθηση ότι αυτή ή αλήθεια θα μās έλευθερώσει...

* * *

Περιεχόμενα του βιβλίου

Πρόλογος.

Εισαγωγή.

Έ Σταχτοπούτα.

Τα τρία γουρουνάκια.

Έ Κοκκινοσκουφίτσα.

Τò άσχημόπαπο.

Έ στολή του αυτοκράτορα.

Έπίλογος.

Θερμές ευχαριστίες.

□

■ **Σημ. ήμετ.:** Τò συστήνουμε άνεπιφυλάκτως!... Είναι θαυμάσιο!...

† Γ.Ι.Μ.

